

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Pc/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120210502
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120210502.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci navrhovateľa: L.L' X., K.. XX.XX.XXXX, O. Z.č V. XX, právne zastúpený Advokátska kancelária M Kojtalová, s.r.o., so sídlom Antona Bernoláka 51, Žilina 010 01, IČO: 47 258 608, proti odporcovi: P. X., K.. XX.XX.XXXX, O. Z.č V., U. V. P.c.č C.Č XXX, XXX XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa I. X., nar. X.X.XXXX k odporcovi P. X., nar. XX.XX.XXXX, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 7P/9/2016 zo dňa 12.4.2016, a to s účinnosťou od 25.9.2020.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 25.09.2020 domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči synovi P. X., K.. XX.XX.XXXX, určenú rozsudkom Okresného súdu Čadca sp.zn. 7P/9/2016 zo dňa 12.04.2016.

2. Návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Čadca sp.zn. 7P/9/2016 zo dňa 12.04.2016 bola schválená rodičovská dohoda, v rámci ktorej bola stanovená vyživovacia povinnosť otca k synovi P. na sumu 145,- eur mesačne. Syn navrhovateľa P. X. dovŕšil plnoletosť (v čase podania návrhu dosiahol vek 21 rokov), má ukončené stredoškolské štúdium. Navrhovateľ získal vedomosť, že v súčasnosti odporca v ďalšom štúdiu a v príprave na výkon povolania už nepokračuje (t. č. odporca už nie je študentom Žilinskej univerzity - Strojníckej fakulty, ktorú pôvodne navštevoval) s tým, že podľa získaných informácií sa odporca zaradil do pracovného procesu, a teda podľa názoru navrhovateľa v súlade s hypotézou Zákona o rodine je schopný sám sa živiť.

3. Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril podaním zo dňa 11.12.2020 v ktorom uviedol, že s návrhom nesúhlasí, z dôvodu, že jeho mesačný plat je od 110,- do 130,- eur. Následne podaním zo dňa 01.03.2021 vyjadril svoj súhlas s návrhom, a to vzhľadom na skutočnosť, že od 16.02.2021, z dôvodu zmeny zamestnania je schopný samostatne sa živiť.

4. Vo veci samej súd nariadil pojednávanie na 19.08.2021.

5. Na pojednávanie dňa 19.08.2021 sa dostavili právny zástupca navrhovateľa a odporca. Obaja zotrvali na svojich vyjadreniach, odporca zopakoval, že súhlasí s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vyjadreniami účastníkov.

7. Z potvrdenia o návšteve školy (č.l. 16) mal súd preukázané, že odporca zanechal štúdium dňa 20.07.2020. Zároveň z predloženej pracovnej zmluvy (č.l. 29) v spojení s vyjadrením odporcu, mal súd taktiež preukázané, že odporca nastúpil do práce 16.02.2021, tento pracovný pomer trvá aj v súčasnosti.

8. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

15. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa je podaný dôvodne, pretože na strane odporcu došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zrušenie vyživovacej povinnosti k odporcovi, keďže je schopný sa samostatne živiť. Vyživovaciú povinnosť tak súd v zmysle návrhu navrhovateľa zrušil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súď ďalej uvádza, že teleológia § 62 ods. 1 Zákona o rodine je zásadne postavená na myšlienke človeka plne zodpovedného za svoj osud. Od okamihu nadobudnutia schopnosti samé sa živiť má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách, je „strojom svojho šťastia“. Záleží spravidla len na ňom (na jeho usilovnosti a i.), v akých majetkových pomeroch bude žiť, pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si ponesie samé. Zmyslom a účelom teda je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samé svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať eventúálnu pasivitu v tejto sfére na ťarchu rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť.

16. Nakoľko v konaní nebola sporná skutočnosť, že syn navrhovateľa je schopný sa sám živiť, súď návrhu vyhovel a zrušil vyživovaciú povinnosť navrhovateľa tak, že jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

17. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 55 CMP súď môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

19. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súď len na návrh.

20. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súď v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Nakoľko súd po preskúmaní nezistil osobitné dôvody pre priznanie náhrady trov konania žiadnemu účastníkovi konania a v konaní si ani jeden z účastníkov nárok v tomto zmysle ani neuplatnil, preto súd nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnemu účastníkovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).